

tržiški Vestnik

LETO X. — ŠT. 4

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

OB KONGRESU SZDL OB 8. MARCU

Letne konference KO SZDL, zlasti pa občinska konferenca so pokazale, da je Socialistična zveza res tista politična sila, katera povezuje vse napredno misleče državljane za dosego ciljev, katere smo si postavili že med NOB. Z doseženimi uspehi posameznih krajevnih odborov, kakor tudi celote ali bolj rečeno Občinski odbor SZDL smo lahko zadovoljni, saj so se na zahteve članstva SZDL odpravile marsikatero nepravilnosti, se je pokrenila akcija za prostovoljno delo, tako, da so se sredstva, ki so jih dobile Krajevne skupnosti potrojile ali še več, da je prav ta organizacija bila tista, ki je na stotine in stotine delavcem pomagala, da so v sklopu naše skupnosti našli samega sebe, da so postali aktivni ustvarjalci novega družbenega reda, ne pa samo pasivni opazovalci in kritizerji. Razveseljivo je tudi to, da so na teh sestankih odnosno konferencah kritično ocenili dosedanje delo, da so uvideli in pokazali na napake in pomanjkljivosti, še bolj razveseljivo pa je to, da je bilo danih dosti pobud in predlogov za odpravo teh pomanjkljivosti, pa naj bodo to objektivnega ali subjektivnega značaja. Na podlagi teh ugotovitev, zlasti pa še na podlagi materiala V. kongresa SZDL Slovenije, ki prav te dni zaseda bomo lahko postavili program bodočega dela.

Letošnje leto bo vrsto novosti v našem gospodarskem in družbenem življenju. V gospodarstvu nov način delitve dohodka, ki bo dal delovnim kolektivom večje pravice in pristojnosti s tem pa tudi večje odgovornosti. To leto imenujejo nekateri tudi prelomno leto v našem gospodarstvu in družbenem življenju, ker bodo s temi ukrepi dosledne, kot doslej, lahko uveljavili temeljno načelo socializma, da s sadovi dela razpolaga edino tisti, ki jih ustvarja. S tem pa se stopnjuje tudi odgovornost nas vseh za nadaljnji razvoj na vseh področjih družbenega življenja.

Na podlagi teh dejstev pa bo vloga in pomen organizacije SZDL toliko večja, ker bo naš nadaljnji razvoj v veliki meri odvisen od subjektivnih sil, to se pravi naših delovnih ljudi, ki pa so skoraj 100% vključeni v Socialistični zvezi. Uspeh na tem področju v naši občini bo zaupen le s tem, če se bodo vodstva KO skupno z ObO SZDL sposobni prilagoditi novim pogojem dela in zavzeti take metode dela, ki bodo pritegnili, če ne celotno članstvo pa vsaj večino k aktivnemu udejstvovanju in vseh področjih javnega življenja. Tako, da bo vsak posameznik kot celota zavestno spremljal in vplival na razvoj naše družbene stvarnosti. Da pa bodo

vodstva naših organizacij sposobna pravilno usmerjati delo pa mislim, da bodo še morali biti taki seminarji, kot ga je priredil ObO SZDL v preteklem tednu. Za usposabljanje tistih kadrov, ki so glavni faktor v tistem delu našega družbenega mehanizma, kjer se ideje spreminjajo v prakso bomo v prihodnosti morali posvetiti več pozornosti, pa ne samo od političnih, zlasti še gospodarskih krogov. Naziva gospodarstvenik in politik se bosta v prihodnosti združila in se ne bo dalo ločiti. Za vse te dejavnosti nam pa bodo prav gotovo v prvi vrsti potrebni prostori za shajanje ljudi. Drugo, kar je pa bolj nujno za našo občino ustvariti take pogoje, da bo naš delovni človek imel tudi take pogoje, da se bo lahko udeleževal na vseh področjih življenja. Tu mislim predvsem na tiste, ki jih pri stroju ali kjerkoli pri delu tarejo

skrbi, kje so v tistem času otroci, kdaj bo oprala perilo, bo kupila živež, ki ga bo potem morala še skuhati itd. Kako moremo od tega človeka zahtevati, da naj na delovnem mestu razmisli kaj dela, zakaj dela, kaj bi se dalo izboljšati na delovnem mestu, v sistemu družbenega upravljanja itd. Kaj šele to, da bi skušal dobiti, odnosno iskati odgovora na vsa njegova vprašanja v debatnih klubih, ali raznih sestankih in v prosvem času. Če bomo vsi skupaj razmislili o tem, pa sem prepričan, da se bo marsikaj spremenilo in se bodo naša sredstva v te namene. Ne smemo in ne moremo pa pričakovati, da bo to lahko napravil en sam človek, še manj pa to, da bo to prišlo od neke druge, od nas vseh je odvisno, kako si bomo uredili, ne pozabimo starega pregovora: »Kakor si boš postlal, tako boš spal!«

Zdravko Tomažin

Tržiški vestnik BO POSTAL TEDNIK

Pred dnevi je bilo posvetovanje o nalogah lokalnega tiska, ki so se ga poleg članov Izvršnega odbora Občinskega odbora SZDL Tržič udeležili tudi predsedniki delavskih svetov in direktorji podjetij.

Na posvetovanju so ugotovili, da ima lokalni tisk velik pomen za razvoj našega družbenega in gospodarskega življenja in da bi moral postati najboljši informator delovnih ljudi. Tega pa časopis, kot štirinajstnevnik ne zmore že zaradi tega, ker je časovna razlika med dvema zaporednima izdajama prevelika. Udeleženci posvetovanja so ugotovili, da le časopis, ki bo izhajal vsak teden, lahko obvešča prebivalce o aktualnih dogodkih v občini in ljudi že naprej seznanja s posameznimi stvarmi, o katerih bodo neki organi šele razpravljali. S tem bi še bolj poglobili sistem delavskega in družbenega samoupravljanja in omogočili ljudem, da aktivno sodelujejo pri reševanju perečih problemov.

Tednika se bodo močno posluževali organi delavskega samoupravljanja.

Prav zaradi navedenih potreb po tedniku, so sklenili, da Vestnik res postane tedensko glasilo. O načinu finansiranja Vestnika, kot tednika pa so se zmenili, da bo vsaka gospodarska organizacija prispevala določeno delež, nekaj pa bo dal Občinski ljudski odbor.

Torej, dragi bralci!

Tržiški vestnik bo v najkrajšem času postal tedensko glasilo. Upamo, da bomo priprave za tednik zaključili v marcu in aprilu in z majem začeli s tedenskim izdajanjem lista. Pričakujemo tudi vašo pomoč. — Čimveč pišite o stvareh, ki se dogajajo okoli vas in o stvareh, ki vas tiščijo. Vse bomo radi objavljali.

SAMI S SEBOJ IMAJO DOSTI OPRAVITI

— »Ko človek postane star in ne more nikomur nič več pomagati, le sam še išče pomoči, takrat te kaj radi pozabijo. Res je, pozabijo te celo lastni otroci!«

Te besede niso nikogar obtoževale, vsaj njih prizvok ni bil obtožujoč. Obtožujoče niso bile zato, ker mati, ki je vse žrtvovala za svoje otroke, ne more niti misliti slabega o njih.

— »Saj jim ne zamerim, ker vem, da imajo sami s seboj dovolj opravka, kaj da bi jim še jaz bila v napoto!«

— Na starost, ko je človek res potreben nege in še posebne ljubezni, tedaj nekateri pozabijo tudi na lastne starše!

Izdajatelj: Zavod »Tržiški vestnik«, Tržič — Urejuje uredniški odbor. — Glavni in odgovorni urednik: VLADO ERJAVŠEK. — Tiska tiskarna »Gorenjski tisk«, Kranj — Naslov uredništva in uprave: Tržič, Cesta JLA 3. Tel. 255 — Številka računa pri KB 607-75-2-189 — Celoletna naročnina 360 din, posamezna številka 15 din

Praznovali smo 8. marec, Dan žena! Počastili smo žene, partizanske matere in borke, spomnili smo se njihovega dne.

Otroci so čestitali mamicam za njihov dan in marsikatera solza v očeh je izkazala veliko ljubezen otrok do mamic. Res, to je dan, ki ga vsi praznujemo.

Praznujemo ta dan zato, da bi počastili svojo borbo in vse napore žena skozi dolga desetletja, ko so se borile za svoje najosnovnejše pravice in končno za enakopravnost. Pri nas so žene po končani revoluciji in že med njo dobile vse pravice in so postale enakopravne članice socialistične družbe, mnogokrat so postale gibalna sila, ki je gnala razvoj našega sistema še hitreje naprej.

O ženah, velikih borkah in revolucionarkah, znanstvenicah in drugih, so bile napisane debele knjige, ki so prikazale njihovo neutrudno moč in željo po napredu.

Borbe z orožjem in borbe za pravice je pri nas konec, tudi žene so se vključile v drugo borbo — borbo za čimhitrejši gospodarski napredek in za čimprejšnjo dosego blaginje naših ljudi. Ustanovili smo stanovanske skupnosti in v njihovem okviru ustanavljamo varstvene ustanove, servise za pomoč zaposlenim ženam-delavkam, pralnice, likalnice in kopalnice. Z vsem tem bočemo razbremeniti žene, da ne bi bile večino zaposlene z delom v tovarni, potem pa še doma. Predvsem našim ženam pripada počitek, zasluženi počitek, saj opravljajo poleg vsega gospodinjanskega dela še najvažnejše delo — vzgajajo naš mladi rod, na katerem bo slonela naša prihodnost.

Žene so aktivne družbene in politične delavke, pobudnice marsikaterih naprednih procesov v naši družbi. Danes spoštujemo njihovo delo in mu dajemo polno priznanje!

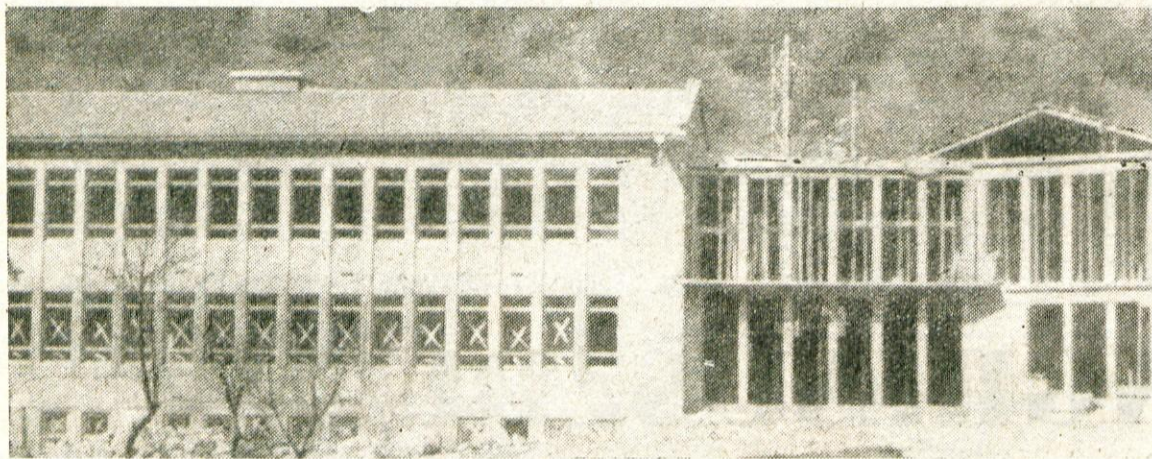
Nič koliko je takih primerov po svetu in dogajajo se tudi še pri nas, da, tudi v naši občini!

Ko človeku pojenjajo moči, ko izgubi svojece ali pa ko ga celo svoji otroci ne marajo več, takrat pa je tu družba, ki poskrbi za dostojno življenje takih ljudi.

Dom oskrbovancev je poln, družba izda za oskrbovance veliko denarja. Nikomur ni žal zato, tisti, ki pa imajo tu svoje starše, pa prav gotovo nekeje v notranjosti čutijo — drugi skrbje zanje, jaz, ki so me vzredili, pa ne!

-o -k

Osnovne smernice in naloge družbenega plana za leto 1961

Bemo letos dokončno zgradili zdravstveni dom?

Na zasedanju občinskega ljudskega odbora, ki je bilo 3. marca, so sprejeli osnovne smernice za gospodarski razvoj naše občine za letošnje leto.

Na osnovi gospodarsko političnih nalog in smernic družbenega plana gospodarskega razvoja občine Tržič in nalog, ki jih postavljajo zvezni, republiški in okrajni družbeni plan, postavlja naš družbeni plan, na osnovi doseženih rezultatov dosedanjega gospodarskega razvoja v občini, tele osnovne naloge:

Se naprej bo treba skrbeti za intenzivnejši razvoj vseh gospodarskih panog, tako da bodo izpolnili plane, poleg tega pa bo treba izkoristiti

Obrtniki bodo prispevali

Na nedavnem posvetovanju, ki ga je z obrtniki pripravil Občinski ljudski odbor, so razpravljali tudi o negospodarskih investicijah v občini.

V gradnji so trije veliki objekti, ki bodo veliko pomenili za naš družbeni standard. — Kopaljšče je pred dokončno dograditvijo, novi zdravstveni dom je tudi že pod streho, medtem ko bodo šole začeli graditi sedaj. Taka obsežna investicijska politika pa zahteva tudi mnogo sredstev in se Občinski ljudski odbor nemalokrat znajde pred vprašanjem: od kod dobiti še sredstva, ki so potrebna za izvršitev vseh teh načrtov. Politika ljudskega odbora je tu pravilna, kajti napeti je treba vse sile, da dokončamo

te objekte, potem pa se lotimo novih! Toda v ta namen pa je tudi sredstva treba skoncentrirati in jih iskati povsod tam, kjer se jih le da dobiti.

Predsednik ljudskega odbora je zbranim obrtnikom razložil stanje, takšno, kakršno je in jim omenil, da bi tudi obrtniki lahko nekaj prispevali za te gradnje.

Več kot sto zbranih obrtnikov je potem sklenilo, da bodo prispevali po 5 % od čistega dohodka za gradnjo zdravstvenega doma in šole. — Po grobih računih bi se s prispevki vseh obrtnikov nabralo približno 2 milijona sredstev.

Ta akcija obrtnikov je čisto prostovoljna in bodo vplačevali sredstva skozi vse leto.

vse obstoječe kapacitete in vključiti v proizvodnjo tiste kapacitete, ki so še v gradnji.

Da bi dosegli predvideni gospodarski razvoj in ustvarili osnovne pogoje za izboljšanje življenjske ravni ter zagotovili naraščanje osebne potrošnje in družbenega standarda, predvsem delavcev in uslužbencev, moramo neprestano povečevati proizvodnjo in storilnost.

Pri investiranju moramo predvsem paziti na učinkovitost naložb in za smotrno uporabo razpoložljivih sredstev. Prav zato bi morale naše gospodarske organizacije združevati sredstva, s čimer bi dosegle velike uspehe.

V novem obdobju bomo morali nadaljevati s hitro gradnjo stanovanj in komunalnih naprav, predvsem vodovodov, dokončati bomo morali zdravstveni dom in kopaljšče ter nadaljevati z gradnjo šole.

Politiko izkoriščanja občinskega investicijskega sklada bo Občinski ljudski odbor usmeril tako, da bodo dajali sredstva samo za najnujnejše investicije v obrti, trgovini in gostinstvu, vsa ostala sredstva pa bo namenil za gradnjo že začetih objektov.

Imenovane so nove komisije

Na nedavni seji predsedstva SZDL so imenovali nove komisije. Sedaj obstajajo pri občinskem odboru SZDL tele komisije: Komisija za delo z društvi, komisija za družstvene prostore, komisija za delo z ženami, komisija za kadrovska in organizacijska vprašanja, komisija za družbeno upravljanje, idejno-vzgojna komisija in nova komisija, to je komisija za prošnje in pritožbe.

Prav zadnja komisija je za našo popolno demokracijo izredno važna, saj bodo njej lahko člani Socialistične zveze pošiljali razne prošnje in pritožbe, ki jih bodo člani komisije skušali uspešno rešiti. Posamezni člani Socialistične zveze in društva bi se morali bolj obračati na omenjene komisije. S tem bi dosegli dvoje: komisije bi uspešno delale, s tem pa bi rešili marsikateri problem, ki tare naše občane.

Vpisovanje otrok v prvi razred osnovnih šol v Tržiču

Vpisovanje otrok v 1. razred osnovne šole bo na obeh osnovnih šolah v Tržiču v PETEK, 10. MARCA od 8. do 12. ure. — Vpisovali bodo otroke, rojene v letu 1954. Pri vpisu bo treba predložiti otrokov rojstni list.

Na osnovni šoli heroja Bračiča bodo vpisovali otroke, ki stanujejo: Trg svobode, Bračičeva ulica, Blej-

ska cesta, Janežičeva ulica, Našičeva ulica, Bečanova ulica, Prehod, Usnjarska ulica, Čevljarjska ulica, Fužinska ulica, Cesta JLA, del Virja, del Cankarjeve ceste, Kolo-dvorska cesta, Preska in Bistrica.

Na osnovni šoli heroja Grajzerja bodo vpisovali otroke, ki stanujejo: Partizanska ulica, Solška ulica, del Virja, Kurnikova pot,

Posvet z obrtniki

Na Občinskem ljudskem odboru je bilo pred kratkim posvetovanje z obrtniki, ki naj bi nakazalo nekaj glavnih problemov, s katerimi se srečuje naša obrt, predvsem uslužnostna.

Predsednik, tovariš Cerar je govoril o pešanju nekaterih obrti, kot sedlarstva, krojaštva, tesarstva in kovaštva in poudaril, da bodo te obrti še nadalje pešale, prav zaradi hitrega razvoja tehnike. Nadalje je predsednik pojasnil obrtnikom pomen obrti v maloobmejnem prometu. Znano je namreč, da so v Avstriji obrtne usluge dražje, kot pri nas in da se bodo avstrijski državljani teh uslug pri nas posluževali.

Tovariš Cerar je predvsem opozoril na odnos do teh ljudi in poudaril, da nikakor ne sme biti hlapčevski. — Vedno moramo obdržati svoj narodni ponos!

Po uvodnih besedah so se razgovorili obrtniki, v imenu katerih je najprej sregovoril njihov predstavnik Ignac Ješe in govoril o »hudem položaju« obrtnikov in da so v stari Jugoslaviji in celo okupatorji dajali obrtnikom več privilegijev in jim nalagali manjše davke. Te njegove besede so vsi obsodili, ker danes vsakdo ve, da ne moremo primerjati časa okupacije s sedanjo socialistično družbo.

Sploh je bilo največ govora o davkih in je zato predstavnik Občinskega ljudskega odbora pojasnil zvezne predpise, ki pa jih v posameznih občinah pač ne moremo spreminjati.

Čevljarji so se jezili na to, da je v Ljubljani občinski prometni davek na otroško obutev 5 %, v kranjskem okraju pa 10 %. Ta jeza pa je izvirala najbrž iz namere, da bi na račun nižjega prometnega davka lahko zvišali cene svojim izdelkom. Tudi obrtniki bi morali vedeti, da plačajo prometni davek potrošniki!

Se prav posebni problemi se pojavljajo v uslužnostni obrti. Nekateri obrtniki ne upajo zaposliti delovne sile, ker ne vedo, če bodo potem imeli dosti dela. Predvsem se to pojavlja pri šiviljah, ki se bore z enim velikim problemom — veliko konkurenco jim namreč delajo šušmarji.

Nekateri obrtniki z uslužnostno obrtjo se morajo usmerjati v proizvodno obrt, ker imajo le tako zagotovljen stalen zaslužek.

Šušmarstvo je že zavzelo precej velik obseg in mu bo treba z vso ostrino stopiti na prste. To velja predvsem za šušmarje v šivilski stroki in šušmarjenje s prevozi z osebnimi avtomobili. Tako se precej znižajo dohodki šivilj in avtotakšijev. Obrtniki so prosili Občinski ljudski odbor naj bolj strogo postopa proti šušmarjem. Predsednik jim je to pomoč obljubil in poudaril, naj se tudi sami borijo proti šušmarstvu.

Taka posvetovanja z obrtniki bodo odslej naprej najmanj dvakrat na leto, po posameznih panogah obrtnišva pa celo večkrat. Tako bo Občinski ljudski odbor utrdil stike z obrtniki.

ODLOČITEV ODBORNI-KOV OBLO

Na seji občinskega ljudskega odbora, kjer so razpravljali o letošnjem družbenem načrtu za našo občino, so odborniki sklenili, da se bodo odrekli vseh sejin skozi vse leto. Prav tako se bodo sejinam odpovedali vsi člani svetov. Vse sejnine bi predvidoma znašale v letošnjem letu 550.000 dinarjev. — Ves ta denar so namenili za gradnjo zdravstvenega doma in šole.

S tem so odborniki in člani svetov dali lep zgled ostalim ljudem, ki naj bi tudi s samoprispevki pomagali, da bi letos končali z gradnjo zdravstvenega doma.

● Z razpravo na zadnji seji občinskega ljudskega odbora vas bomo seznanili v prihodnji številki. To moramo storiti zaradi tehničnih ovir.

Pod Kukevico, del Cankarjeve ceste, Koroška cesta, Ulica heroja Grajzerja, Proletarska cesta, Ravne, Pot na Zali rovt in Slap.

Zdravniški pregled vpisanih otrok bo od 13. marca dalje po razporedu, ki bo javljen pri vpisu.

Osnovna šola heroja Bračiča
Osnovna šola heroja Grajzerja

BOGAT SPORED

Pred nedavnim je zasedala programska komisija odbora za pripravo proslav ob dvajsetletnici vstaje in sprejela okvirni program prireditvev, s katerimi bomo počastili pomembne datume iz naše narodnoosvobodilne borbe.

Pri pripravljanju osrednjih proslav bodo sodelovala skoraj vsa društva v občini, nekatera vaška društva in organizacije pa bodo same, ob podpori omenjene komisije, organizirale večje proslave.

Praznovanje se bo začelo v aprilu, ko se spominjamo nemškega napada na Jugoslavijo, 6. aprila 1941 in ustanovitve Osvobodilne fronte, 27. aprila 1941.

Oba pomembna datuma bomo počastili z osrednjo akademijo v Cankarjevem domu.

26. aprila, na predvečer praznika, bodo taborni ognji, ob katerih bodo stari borci pripovedovali svoje spomine naši šolski mladini. Ves mesec april bodo po šolah predavanja o fašističnem napadu na Jugoslavijo. Borci bodo mladini prikazali takratno politično stanje in delo Komunistične partije pri organizaciji ljudske vstaje.

Proslave in prireditve v počastitev prvega maja bo pripravil občinski sindikalni svet, na sam prvi maj pa bodo pohodili delovnih kolektivov v naravo.

V Tednu mladosti bo vrsta prireditvev, med njimi mladinska parada, več pohodov po partizanskih poteh in zbor skojevcev.

V juniju bo miting tržiške mladine v Jelendolu. Tu se bodo spomnili obletnice skojevske konference.

4. julij, Dan borca: organizacija pohoda Kokrškega odreda s pripadniki predvojaške vzgoje na proslavo v Poljanah nad Jesenicami. Mnogi sodelovanje Tržičanov na centralni proslavi na Poljanah.

Počitniška zveza organizira pohod v Titovo Užice.

22. julija bo Dramska sekcija Svobode uprizorila Borovo dramo s tematiko iz NOB — Zvezde so večne.

23. julija bo odkritje grobišča talcev pri Križah.

Od 26. do 30. julija bo praznovanje ob obletnici ustanovitve tržiške čete na Veternem. Taborniki bodo tu taborili tri dni, zadnji dan pa bo centralna proslava s sodelovanjem vseh ljudi iz naše občine.

Praznovanje občinskega praznika, 5. avgusta:

Na predvečer praznika kresovi po okoliških hribih in zborovanje na Trgu Svobode.

Na dan praznika bo slavnostna seja Občinskega ljudskega odbora, zvečer pa bo pod Storžičem partizanski večer ob tabornem ognju, drugi dan bo proslava pred spomenikom padlih prvoborcev. V dneh praznovanja bo tudi fotografska razstava Tržič v revolucionarni preteklosti in okrajna fotografska razstava.

V oktobru naj bi v Tednu muzejev odprli Tržiški muzej in njegov oddelek o NOB.

Na Dan republike bo velika slavnostna akademija v Cankarjevem domu, zaključek jugoslovanskih pionirskih iger in sprejem v pionirsko organizacijo.

V teh dneh je predviden tudi sprejem spomeničarjev pri predsedniku občine in sprejem najboljših pionirjev pri predsedniku občine.

Praznovanja bomo zaključili s proslavami ob Dnevu JLA, ki jih bo pripravil občinski odbor UROJ.

Povsod se nam že ponuja pomlad. Ali ne prihaja prezgodaj?

Zgled vsem drugim organizacijam v okraju

Malokrat se piše o delu in uspehih organizacije Zveze rezervnih oficirjev in podoficirjev, čeprav je njeno delo, predvsem v zadnjem času, izredno razgibano. — Kratek pregled njihovega dela v preteklem letu in njihove dejavnosti v prvih mesecih letošnjega leta nam pove vse.

Občinski odbor ZROP ima na svojem področju tri osnovne organizacije, od katerih je najmočnejša osnovna organizacija v Tržiču, manjši po številu članov pa sta organizaciji v Križah in Kovorju. Mnogo članov organizacije ima v sedanjem gospodarskem in političnem življenju najodgovornejše položaje in posamezni člani že vsa leta po osvoboditvi neumorno delajo v organih naše ljudske oblasti. Tudi v organih delavskega in družbenega samoupravljanja je veliko rezervnih oficirjev, ki s svojim znanjem in izkušnjami vzgajajo svoje mlajše tovariše v dobre državljane in upravljalce.

Lani so imeli rezervni oficirji 11 predavanj, ki so pripomogla k ohranitvi in izboljšani znanja. Starejšinski kader, pa čeprav je v rezervi, se mora vedno strokovno izobraževati in izpopolnjevati svoje znanje ter se seznanjati z najnovejšimi pridobitvami vojaške tehnike in taktike. Rezervni oficirji so precej delali tudi za vzgojo mladine in drugih ljudi in so prikazali več filmov, ki si jih je ogledalo več kot 8000 ljudi.

Združenje je skupaj z mladinci predvojaške vzgoje izvedlo pohod v Begunje in organiziralo izlet v bazo 20 v Kočevski Rog ter izlet k Urhu pri Ljubljani.

V tekmovanju za Dan republike z zračno puško je tekmovalo 85 % vseh članov.

Prav tako je združenje pripravilo vrsto bogatih prireditvev v počastitev 22. decembra, Dneva JLA. V

teh dneh so člani združenja predavali po šolah o pomenu 22. decembra in o naši Armadi.

V začetku februarja je odbor ZROP pripravil izredno zanimivo predavanje alžirskega študenta Kamala Madouia, ki se ga je udeležilo skoraj 600 ljudi.

Organizacija ZROP se je aktivno vključila v delo odbora za pripravo proslav 20-letnice vstaje. Skupno s predvojaško vzgojo bo pripravila in izvedla velik partizanski marš. — Udeležence marša čaka 100 kilometrov dolga pot po znanih partizanskih poteh in bodo iz Tržiča prišli na centralno proslavo na Poljane nad Jesenicami. Osnovna organizacija ZROP Križe bo pripravila

Da bi vsaj dali mir

Delavska univerza si je s sredinimi predavanji pridobila veliko hvaležnih poslušalcev, precej je odraslih ljudi, mnogo pa tudi mladine.

Precej je bilo poslušalcev na predavanju Socializem in vojna, veliko poslušalcev je poslušalo tov. Trčka, ki je predaval o sedanjem položaju v Kongu. Vedno bi morala biti predavanja v Cankarjevem domu, ne pa v Statistiki, ki je za toliko poslušalcev premajhna.

Kar pa mislim napisati, pa ni pohvalno za nas, Tržičane! Mislim na

slavje na Veternem, kjer je bila ustanovljena prva Tržiška četa.

Tako razgibano in vsebinsko bogato delo organizacije Zveze rezervnih oficirjev pa terja tudi odmora in razvedrila. Delavni člani organizacije so poskrbeli za to. — Pred kratkim so za vse člane pripravili v Mladinskem domu tovariški družabni večer, ki je potekal v vzdušju: bolje se spoznajmo! Večera so se udeležili skoraj vsi člani.

26. februarja pa je bil v Kranju občni zbor Okrajnega odbora ZROP in tu so našo organizacijo postavili kot zgled vsem drugim organizacijam v okraju.

vedenje večine mladine na predavanjih. Nekaj je takih, ki se prav nesramno obnašajo. Kakšen vtis odnese predavatelji, ki predava ljudem, ki ga ne poslušajo in celo brijejo norce iz njega. Take mladince bi bilo treba odstraniti iz dvorane in jih nikoli več spustiti na predavanje. Glasna opozorila starejših ljudi med predavanji še največkrat ne zaležejo! Kam to vodi, saj smo vendar kulturni ljudje, vsaj mislimo, da smo!

MB

SESTALI SMO SE

Po obvestilu v našem listu smo se 15. februarja sestali dopisniki, ki pišemo v list. Bilo nas je nekaj, a še vse premalo, da bi lahko rekli, da bomo dopisniki razbremenili človeka, ki pri listu stalno dela. Star pregovor pravi: Več glav več ve! In prav tako je tu. S prispevki bi omogočili, da bi bil list pestrejši in bi več pisal o nas, ljudeh iz tržiške občine. Predvsem smo na posvetu do-

pisnikov pogrešali ljudi iz okoliških vasi, saj razen iz Podljubelja in Ziganje vasi ni bilo nobenega. Pa koliko je vedno novega po vaseh, ki zanima tudi ljudi v mestu. Mnogo je sposobnih ljudi, ki bi lahko opisovali, pa ne vem ali nočejo, ali si ne upajo?

Z besedo na dan, pridružite se stalnim dopisnikom Vestnika!

Dopisnik JV

Vajenska šola ukinjena

Osemdeset let mineva, odkar so v Trziču ustanovili Vajensko šolo z namenom, da bo dala čimveč sposobnih obrtnikov in njihovih pomočnikov. Vsa leta je dobro uspevala, v zadnjem času pa je začelo število učencev stalno upadati. Zakaj? Predvsem zato, ker danes industrija ne potrebuje več ljudi, ki znajo vse faze nekega dela, ampak, ki popolnoma obvladajo samo eno fazo. Take ljudi pa industrija dobi iz posebnih izobraževalnih centrov, ne pa iz vajenske šole, ki še vedno daje strokovnjake neke stroke.

Svet za šolstvo se je 10. februarja 1961 sestel, da bi proučil nadaljnji obstoj Vajenske šole.

Šola je bila vse do šolskega leta 1960/61 celoletna, prav zadnje leto pa je postala periodična šola za čevljarstvo in kovinsko stroko. Ko so se lani odločili za periodičen pouk, so pričakovali več učencev, predvsem za čevljarstvo. V ta namen so pripravili tudi internat za 25 učencev, ki pa je bil neizkoriščen, saj sta stanovala v domu le dva učenca. Torej se pričakovanje, da bomo dobili več učencev iz drugih krajev, ni uresničilo.

Letos se je vpisalo izredno malo učencev, in sicer v prvo izmeno 24, v drugi izmeni jih je 17, v tretji pa 18. Za to majhno število učencev pa so bili na šoli trije redni predavatelji in pet honorarnih. S tem so bili stroški šole tako veliki, da je bil mesečni izdatek na enega učenca 13.000 dinarjev. To je tako visoka številka, da se je ne moremo privoščiti in tudi povsod drugod bi začeli razmišljati o ukinitvi take ustanove. Svet za šolstvo je razpravljal tudi o prihodnosti učencev naše Vajenske šole in sklenil, da so v drugih krajih take vajenske šole, ki imajo tudi internate in bodo naši učenci lahko nadaljevali šolanje v teh šolah. Šola za čevljarstvo stroko je v Zireh, šola za kovinsko stroko pa v Radovljici. Poleg tega so člani

Sveta prišli do zaključka, da so učenci šole želeli razveljaviti učne pogodbe in skleniti redna delovna razmerja ter si potem v centrih za izobrazbo in na samem delovnem mestu pridobiti kvalifikacijo.

Svet je razpravljal tudi o ustanovitvi Centra za čevljarstvo stroko

v Peko. S tem bi mladi naraščaj čevljarje stroke imel možnost izobraževanja in pridobitve kvalifikacij.

To je nekaj tehtnih ugotovitev Sveta za šolstvo. Zaključke razprave v Svetu je pred odborniki Občinskega ljudskega odbora obrazložil tovariš Jože Mokorel in priporočil, naj ljudski odbor sprejme odlok o ukinitvi Vajenske šole Trzič, kar so odborniki potrdili. Sedaj pa bo o ukinitvi šole razpravljala še Izvršni svet LRS in izdal dokončen odlok. Če bo Izvršni svet potrdil odlok našega ljudskega odbora, bo šola prenehala z delom 15. marca 1961.

Koristno bi bilo proučiti pameten predlog

Na zadnji občinski konferenci Socialistične zveze je prišla močno do izraza težnja, da bi naše organizacije in društva dobile več prostora za klubsko življenje, torej prostore, kjer bi se sestajali ljudje in brali časopise, gledali televizijo in se pogovarjali o vseh stvareh, ki jih zanimajo. Potreba po takih prostorih se že dlje časa kaže, vendar je postala izredno aktualna v zadnjih mesecih, ko naše društveno življenje prehaja v povsem nove oblike dela. Za te nove — klubske — oblike dela pa Trzič in tudi okoliške vasi nimajo pogojev prav zaradi pomanjkanja prostorov.

Vemo, da je po Trziču še vrsta neizkoriščenih prostorov, ki pa jih lastniki nočejo prepustiti dru-

štvom ali političnim organizacijam in tako zavirajo živahnijo društveno dejavnost. Vsaj za sedaj še ne moremo storiti drugega, kot da take ljudi obojamo, vendar si s tem stanja ne bomo izboljšali. Mislimo, da je treba na drugačne, hitrejšie rešitve.

Zdravo in pametno pobudo in tudi konkreten predlog za zasilno rešitev je na konferenci podal predsednik Svobode, tov. prof. Josip Rakovec. Mnenja je, da bi te prostore pridobili lahko za sedanjim Cankarjevim domom, če bi k njemu prizidali nov del stavbe. S tem bi rešili kar dve pereči stvari naenkrat. — Cankarjevemu domu bi dali tudi z zadnje strani lepše lice, društva in organizacije pa bi dobile prostore za delo in

klubsko življenje. Predlagatelj tega načrta je pri tem upošteval vse okolnosti, ki bi prišle v poštev pri gradnji doma. Delno bi s sredstvi in z materialom pomagala naša podjetja, delno občina, večino dela pa bi lahko opravili s prostovoljnimi delom člani organizacij in društev, pa tudi učenci šol. Prof. Rakovec meni, da prizidava k Cankarjevemu domu ne bi veljala več kot 10 milijonov, tak izdatek pa za vse tržiške kolektive in občino menda ne bi bil previsok.

Hkrati pa ne bi smeli zavlačevati z gradnjo delavskega ali kulturnega doma. Ko bi dobili tak dom, pa bi prostori, ki bi jih prizidali Cankarjevemu domu, lahko služili še naprej ljudem, ki prebivajo v njegovi okolici, saj se vse bolj čuti potreba po klubskih prostorih v manjših mestnih naseljih. In ko bo na Cankarjevi cesti dokončno zgrajeno stanovanjsko naselje, bo tu ljudi precej, kateri bodo tudi iskali raznih oblik razvedrila in izobraževanja po delu.

To je samo ena izmed pobud za odstranitev težav zaradi prostorov, morda jih je med ljudmi še več, vendar ne pridejo na dan. Vsi vemo, da problem prostorov že resno ovira vse oblike dela v naši občini in zato jih bo treba začeti reševati, pa tudi če bo šlo to težko.

Naš uspeh

V radijskem tekmovanju Poslušaj in povej nam smo si pridobili nagrado, v Trziču bo prišel gostovat priljubljeni zabavni ansambel RTV. Na tekmovanju so premagali Trboveljčane s 17 : 16.

Nemški okupator je sredi maja 1941. leta, torej že v prvih dneh zasedbe slovenskega ozemlja, posegel v Trziču po vseh radijskih aparatih. Vsi lastniki radijskih aparatov so jih morali osebno odnesti na občino. Po nekaj tednih so nekaterim radijske aparate zopet vrnili, toda kmalu nato so dokončno zaplenili aparate vsem Trzičanom-Slovincem. Nič ni bilo čudnega, če je kdo pozneje opazil svoj aparat pri tem ali onem tržiškem Nemcu-Kulturbundarju. No, za lastnike aparatov je bila to le precejšnja uteha, saj so upali, da bodo aparate dobili nazaj, če prej ne pa po končani vojni. To se je nekaterim Trzičanom tudi zgodilo, na žalost pa ne vsem!

Nekateri so med vojno kupovali takoimenovane Volksempfängerje — majhne, črne škatlje, iz katerih se ni slišalo drugega, kot Göbbelsova propaganda. Če pa je kdo znal poiskati na srednjih valovih radio London, potem je včasih »slučajno« postajal tudi radijsko postajo, seveda le tisti, ki je razumel kak tuj jezik.

Sicer pa bodo na vprašanje, kako je bilo z radioaparati med vojno, točneje vedeli povedati oni, ki so bili neposredno prizadeti z zasego aparata. Pred vojno nisem imel aparata, toda kljub temu hočem opisati kako smo v Trziču na skrivaj poslušali prepovedane postaje, in to največkrat pri samih Nemcih, vse od leta 1941 do konca vojne.

Ing. Janko Tišler-Zaromil:

Poslušanje prepovedanih radijskih postaj med okupacijo

V letih 1941 in 1942 sem največkrat poslušal Radio London in Radio Beromünster na treh radijskih aparatih. Vsako soboto in nedeljo sem odšel v Kranj k advokatu dr. Sabothyju. V stanovanju je imel sin (sedaj inž. Boris Sabothy) radio-aparat znamke Philips. Ko so Nemci zaplenili aparate, je dr. Sabothy oddal svoj veliki aparat, omenjenega malega pa je skrnil v zid med dvojnimi sobnimi vrati.

Tu je bila izdolbena luknja in ko so odstranili desko zidnega okvirja, smo lahko poslušali radijski program. Toda, to je bilo samo enkrat na teden, s čimer nisem bil zadovoljen.

Drugi radioaparat je bil v pisarni bolniške blagajne pri tov. Francu Nosanu. (Sredi maja so bili vsi radioaparati vskladiščeni v prostorih, kjer je sedaj klet družine Brezavšček. Na tržiško bolniško blagajno je prišel v maju kranjski nemški inšpektor Brunner, doma iz Celovca in se je mudil v Trziču en mesec in pol. Da bi mu ne bilo dolgčas je vzel iz skladišča radioaparat in

ga prinesel v svojo pisarno — lastnik aparata je bil Janez Kopač, delavec v BPT, stanujoč na Koroški cesti. Po odhodu inšpektorja Brunnerja, bi tovariš Nosan moral odnesti radio zopet na občino, vendar tega ni storil, temveč ga je pokrnil s papirnatim pokrovom in ga držal v kotu pisarne »za inšpektorja«, če bi ta zopet prišel v Trzič.)

Pisarna z aparatom je bila tam, kjer je sedaj vojni referent. Ta soba je bila glavni izvor novic v letih 1941—1942, pa tudi pozneje vse do konca vojne. Tu sem s tovarišem Nosanom poslušal radio skoro vsak dan, bodisi ob petih, šestih ali ob osmih zvečer. Po navadi sem jaz poslušal, tovariš Nosan pa je bil na straži. Včasih se je tudi zgodilo, da so bile takšne motnje, da nisva prav nič slišala, pa sva zaradi tega počakala, da bi pozneje v tujih jezikih, posebno v nemškem in francoskem, kaj vjela.

Od decembra 1941 do 21. marca 1942 mi je bil glavni izvor novic radio na Zalem rovtu, v pisarni takratnega tajnika Staatliche Strassenubauleitung V, g. Smrdela. Delal sem kot figurant pri omenjeni firmi, kjer so bili še nasled-

nji Trzičani: Jurij Bocak, Anton Mali, Metod Ahačič, Janez Tomazin, Matevž Valjavec, Franc Mokorel, Jože Ahačič, Libor Pirce (padel pozneje v Prešernovi brigadi), Slavko Primožič in Milan Zakrajšek iz Kranja. Naši predpostavljani pa so bili: inž. Cerin iz Kranja, tehnik Kožuh iz Podkorena, ruska inženirja Šulgin in Makarov ter ruska tehnika Radionov in Asejev. Vsi Trzičani so bili, razen ene izjeme, zavredni Slovenci, tako da smo imeli precej zaupanja drug v drugega. Inženir Makarov in tehnik Radionov pa sta bila precej nemško usmerjena. Posebno smešen je bil Makarov. Nemško ni znal nič. Kadar je nemški inženir Urban, ki je bil naš vrhovni šef govoril z njim, je inž. Makarov imel takšno tremo, da je pri vsaki napol izgovorjeni nemški besedi vedno dodal »ovo«, seveda ga Nemec ni razumel. Mi smo se mu naskrivaj smejali. Pred vojno je inž. Makarov delal v Beogradu in slovensko tudi ni znal, govoril je srbsko, kot vsi Rusi. Ko smo ga mlajši ocenili, kako »politično diha«, smo se ga pozimi leta 1941-42 dobro privoščili. Na vratih pisarne je imel obešen velik zemljevid Evrope in na njem je z bucikami vsak dan beležil nemško prodiranje v Rusijo. Vsak dan je pričakoval padec Moskve in Leningrada. Nekega dne smo pomaknili nekaj bucik daleč naprej na Arhangelsk na severu in na Jaroslav, vzhodno od Kalinina. Lahko si

Obukinitvi Vajenske šole

Svet za šolstvo Občinskega ljudskega odbora je sprejel sklep, da bo priporočil ljudskemu odboru in Izvršnemu svetu, naj ukine vajensko šolo v Trziču. Šola je delovala skoraj 79 let in skrbelo za vzgojo strokovnega kadra. Oglejmo si na kratko njeno zgodovino.

V Trziču je obstajala že od začetka 19. stoletja nedeljska ponavljalna šola za številne vajence. — Namesto nje so potem 1882. leta ustanovili Obrtno nadaljevalno šolo, ki naj bi bolj ustrezala potrebam razvijajoče se obrti in industrije. Pouk na tej šoli se je pričel 17. oktobra 1882. Ob ustanovitvi se je v šolo vpisalo 100 vajencev, od teh 56 čevljarjev. Za vajence s podeželja z nižjo predizobrazbo je bil ustanovljen poseben pripravljajalni razred. Vsi, ki so vsaj z dobrim uspehom izdelali štiritrazrednico, so bili takoj sprejeti. Ker takrat se ni bilo predavateljev za strokovne predmete, so poučevali učitelji strokovno risanje po nemških predlogah, ki so jih dobivali iz urada za pospeševanje obrti z Dunaja. Pouk strokovnega risanja je bil v nedeljah dopoldne, pouk splošnih predmetov pa v ponedeljkih in torkih zvečer v prostorih sedanje Grajzerjeve šole. Takrat so v vsakem razredu visele še po štiri petrolejke. Prvi ravnatelj in ustanovitelj šole je bil Jožef Kragl, ki je vodil šolo do smrti, 1905. Potem sta upraviteljske posle začasno vodila Friderik Repovš in Karl Miklitsch. Leta 1908 je bil imenovan za ravnatelja ljudske in obrtne nadaljevalne šole Ferdinand Kalinger. Solska spričevala so bila nemška vse do leta 1912, ko je na

volitvah zmagala Slovenska stranka.

Med prvo svetovno vojno je pouk na šoli prenehal, obnovili pa so ga zopet leta 1919. Novo razdobje se je pričelo za šolo, ko je prišel ravnatelj Albin Lajovic. — Pouk je bil v sedanji Bračičevi šoli. Albin Lajovic je odpravil pripravljajalni razred in ustanovil vse tri razrede. Za pouk lesne, kovinske, oblačilne in čevljarške stroke je vabil mojstre, ki pa se razen čevljarškega mojstra Alojza Mehleta niso odzvali vabilu. Lajovic je šolo preimenoval v strokovno nadaljevalno šolo in je močno izboljšal pouk splošnih predmetov. Vsako leto je vodil tudi strokovne ekskurzije za učence in učitelje. Hiter napredek šole se je opazil na vsakoletnih šolskih razstavah. Leta 1933 so prenehali z nedeljskim poukom risanja. 1930 je moral zaradi bolezni zapustiti šolo Alojz Mehle in na njegovo mesto je prišel pisec tega sestavka.

Ko je 1934 Albin Lajovic odšel iz Trziča, ga je nekaj časa nadomestil učitelj Gotard Rott. Strokovna šola se je spet selila nazaj v sedanjo Grajzerjevo šolo in njen ravnatelj je postal Ivan Stopar, za njim pa Peter Kompoš (1935 do 1937).

Vodstvo strokovne šole je potem prevzel ravnatelj tedanje meščanske šole Edgar Vončina in zopet se je šola selila. — Dve leti pred drugo svetovno vojno je poučeval strokovne predmete oblačilne stroke Leopold Valjavec, ki je padel kot talec 1942. na mostu v Zirovnici.

Med drugo svetovno vojno je pouk na šoli prenehal, učitelje so

preselili, več starejših vajencev pa je odšlo v partizane.

Po vojni se je šola zopet selila nazaj v Grajzerjevo šolo in njen ravnatelj je postal Mirko Brejč. Šola se je preimenovala v šolo za učence v gospodarstvu. Ves strokovni pouk na šoli so prevzeli sposobni mojstri. Ciril Kogej je poučeval kovinarje, Avgust Primožič vajence lesne stroke, R. Ahačič in Milan Valjavec krojače, M. Babič električarje. Tovariš Brejč je vodil vsakoletne pettedenske tečaje za vajence iz raznih krajev Slovenije. Teh vajencev je bilo 290. Ob sedemdesetletnici šole je izšla posebna brošura, na dan proslave, 8. junija 1952 pa je bila na poslopju šole odkrita spominska plošča pahljanim učencem v NOB.

Šola je dobila četrto ime: vajenska šola za razne stroke. Od 1954. dalje je bila ravnateljica Franciška Starič. Za obe učilnici je preskrbela precej inventarja: mize, stole, omare itd. V tem času je šola imela največje število vajencev. Takrat je bila tudi šola za tkalke in predilke, ki so jih poučevali tehnik Hladnik, Homar, Kurnik, Primic in Sporn. — Leta 1957 je štel predavateljski zbor 17 učiteljev.

Strokovne ekskurzije in šolske razstave so potrdile dejstvo, da dobiva mladina raznih poklicev odlično znanje in strokovno izobrazbo.

V letu 1958 je bila ravnateljica nekaj časa Vera Slaparjeva, zadnji ravnatelj vajenske šole pa je Franc Herič, ki je kljub dobri volji in delu za ohranitev vajenske šole in njenega strokovnega nivoja, doživljal, poleg raznih neveselosti, še stalno upadanje števila vajencev. Iz šole je odpadla oblačilna stroka, kasneje pa še mizararska in vajenci so morali v šole v Kranj oziroma v Skofjo Loko. Čevljarški vajenci iz obrtnega sektorja se bodo sedaj šolali v Žireh. Tako je na šoli ostala le še kovinska stroka in tu so se tudi izobraževali vajenci iz Peko.

Lani so uvedli periodični pouk. Ravnatelj Herič poučuje matematiko, prof. Slava Rakovec družbeno-ekonomsko vzgojo in ekonomiko podjetij, slovenščino Jelka Zagarjeva, kovinsko stroko tovariš Franc Eržen in Boštjan Kosar iz Kranja, čevljarško stroko Andrej Tišler, telovadbo Janez Vagner in predvojaško tovariš Savič. To so zadnji predavatelji na tržiški vajenski šoli. — Iz šole sta izšla drugi in tretji letnik, ostali pa bodo morali iskati znanja drugje.

Za strokovno izobrazbo industrijskega kadra na kak boljši način bodo nekako morali poskrbeti.

Andrej Tišler

Razpis

Planinsko društvo Trzič išče oskrbnika za Dom pod Storžičem. — Pismene prijave oddati v lokalno društvo. Pogoji se bodo interesentom sporočili ustmeno.

predstavljate naš smeh, ko smo gledali, kako inž. Makarov pojasnija tehniku Radionovu zavzetje tako važnega ruskega pristanišča. Šele čez dva dni, ker je zasledoval nemška vojna poročila, je odkril, da je nekdo namenoma premestil bučike, vendar nam na sled ni prišel.

Parkrat sem skušal poslušati radio s tovarišem Jožetom Ahačičem (sedaj inž. v Kranju) v pisarni g. Smrdela, toda to nama ni uspelo, ker je bila pisarna navadno zaklenjena. Dogovorila sva se, da bova ponaredila ključ. Nekega decemberskega popoldneva leta 1941, ko se je Smrdel mudil v Trziču, sem vzel iz vrat ključ in odšel k Markiču, da mi najde odgovarjajočega. Vrnil sem se žalosten, ker ga nismo mogli najti. Markičev sin mi je sicer rekel naj pustim ključ en dan pri njem, da bo izdelal novega. Tega pa nisem upal storiti, ker sem ključ vzel iz vrat. Končno nama je prišla na misel ideja, da vzameva odtisek ključa v vosku z obeh strani. Nekje sva našla vosek in odtisnila ključ. S tem odtiskom sem šel k Markiču in drugi dan je bil ključ že gotov. Tako sva začela redno poslušati radio London.

Nekega dne pa se je zgodilo, da sem pozabil izključiti postajo London, temveč sem radio samo ugasnil. To je moral opaziti Smrdel, kajti kmalu nato je preskrbel omarico za radio, ki jo je imel v levem kotu pisarne. Omarico je vedno zaklepal pri odhodu. Sedaj sva morala najti odgovarjajoči ključ tudi za omarico. Doma sem pobral vse ključke iz kuhinjske omarice in tudi iz omar v spalnici in za vsak slučaj sem vzel še sveženj drugih ključev, ki jih

nismo rabili. S petnajstimi ključi sem odšel na Zali rovt. Eden od njih je odprl omarico in tako sva zopet lahko poslušala radio. Radio sem poslušal skoraj vsak večer sam, kadar pa sem ga poslušal popoldne, potem je bil zunaj na straži tovariš Ahačič, ali pa obratno. Navadno sem poslušal radio London ob osmih zvečer in to vsak dan do 21. marca 1942, ko me je g. Smrdel zalotil pri poslušanju.

Zvečer sem moral previdno stopiti v barako, navadno pol ure pred oddajo in sedeti v temi, kajti zunaj je hodila straža — neki Nemci v črnih uniformah. Večkrat sem se stiskal v kotu, da me ne bi opazili, ali pa da ne bi kaj zaškripalo. Ko so bila poročila končana sem zopet poiskal nemško postajo na srednjih valovih in zaprl omarico. Posebno sem pazil, da ne bi pozabil izključiti postaje London na kratkih valovih 31 ali 41 m, da se na ta način ne bi izdal. Predno sem šel iz barake sem vedno počakal še toliko časa, da je šel stražar mimo okna v nasprotno smer. Domov sem po navadi prihajal okrog devetih zvečer. Doma me je čakal Branko Djordjevič. Spomnim se še njegovih komentarjev o ruski fronti, ko so bili Nemci pri Rževu in okrog Lenjingrada. Tovariš Branko je pozneje zvedel za moj izvor poročil, v začetku pa mu tega nisem povedal.

21. marca, na prvi spomladanski dan, sem šel s tov. Ahačičem na Zali rovt, da bi poslušala radio London v slovenskem jeziku in to okrog petih. Ahačič je ostal na straži, jaz pa sem odprl pisarniška vrata in omarico in sem začel poslušati radio. Čez nekaj časa je vstopil tudi Ahačič, ker je mislil, da sva var-

na. Poročila še niso bila končana, ko so zaškripala zunanja vrata in v istem trenutku so se odprla tudi vrata pisarne. Ahačič je skočil k vratom, toda bilo je že prepozno, v sobo je vstopil g. Smrdel. Znajdel sem se le toliko, da sem ugasnil radio, toda pozabil sem izključiti London in zamenjati kratke valove. Torej, dobil naju je pri delu! Napodil naju je ven, zaklenil omarico in začel vpiti na naju in nama grozil, da naju bo naznanil. Zunaj je bila tudi Lori Pirčeva, ki je prišla z njim na Zali rovt. Pred njo nama je grozil, da naju bo naznanil nemškemu orožnikom. Najprej je odšel k šefu barak in mu pripovedoval, da sva vlomila v njegovo pisarno in ponaredila ključ. G. Smrdel in Lori Pirčeva sta potem še ostala na Zalem ravtu, midva pa sva vsa prestrašena odšla proti Fabрики in med potjo razmišljala, kaj naj storiva.

Bala sva se orožnikov in mislila, da je z nama konec, posebno še, ker so Nemci v februarju aretirali prof. Štera, organizatorja OF v Trziču, h kateremu sva hodila dvakrat na teden na sestanke v prvo nadstropje pri »Slugi«. O njem so namreč govorili, da se ne bo več vrnil. Ko sva šla po spodnji poti na Fabрики proti Lojzkovi gostilni, je tov. Ahačič predlagal, da bi pohitela proti Dekliškemu domu in bi tu čakala Smrdela in Pirčevo in jih prosila, naj nama oprostijo in naj naju ne naznanijo. Tekla sva »Za vodo« in, ko sva prišla na most pri Dornikovi kovačiji, sva zagledala Smrdela in Pirčevo, ki sta prihajala iz Zalega rovta. Počakala sva pri »Cenovni šupi«. Prišla sta k nama in začela sva jih prositi naj naju ne naznanita in obljubljala, da kaj

takega ne bova nikdar več storila. Toda ostala sta trda in gluha za najine prošnje. Smrdel je dodal, da naju mora naznaniti, ker zaradi naju ne bi hotel priti v zapor. Odšla sva razočarana in obupana, ker nisva vedela, kaj naj storiva. Odločila sva se, da odideva k tovarišu Antonu Maliju v Mantovo, kamor sva pogosto hodila na diskusije o politični situaciji, in ga povprašava za nasvet. Tovariš Mali nama je svetoval, naj počakava do drugega dne in naj Ahačičev oče, ki je bil nameščenev v Predilnici, prosi Smrdela in Lori Pirčevo, ki je bila prav tako uradnica v Predilnici, za odpuščanje in, da naj naju ne prijavi. Toda, to še ni bilo vse. Mislim sem si: »Joža se bo že verjetno izmazal, toda, kdo pa bo prosil zame?«

Ko sva bila že pri Maliju, sem se spomnil, da nisem zamenjal valov in to je bil še en dokaz več, da sva poslušala radio London. Sklenil sem, da se na vsak način vrnem na Zali rovt in zamenjam valove, da bi lahko zanikal, da sem poslušal radio London, če bi me res naznanili. Toliko poguma nisem imel, da bi šel v pisarno še isti večer, bila pa je že globoka noč. Vrnil sem se domov in spal na podstrešju. Skril sem vse, kar je bilo sumljivega in čakal, kaj bo prineslo prihodnje jutro. Spati nisem mogel celo noč, temveč sem samo premišljeval, kaj naj storim. Mislim sem, da pobegnem v gošo, toda istočasno sem moral odgovoriti na vprašanje — KAM? Star sem bil šele 18 let. Kaj poreko starši? Represalije! Končno sem se odločil, da zgodaj zjutraj odhitim na Zali rovt in zamenjam kratke valove. (Se nadaljuje)

Muzej končno odprt?

Tržiski Občinski ljudski odbor je 22. maja 1955 ustanovil Muzej in s tem je naše mesto dobilo pomembno kulturno ustanovo, čeprav samo formalno, vendar neki začetki so le bili. Mnogo je pri nas ljudi, ki so spoznali potrebo, ohraniti vse tisto, kar je bilo pomembno za razvoj Tržiča skozi stoletja. Muzejsko društvo, ki je obstajalo že pred ustanovitvijo Muzeja, je pričelo z vestnim zbiranjem gradiva, ki se ga je v teh letih že veliko nabralo in kliče po dokončni ureditvi.

1954. leta je Fina Polak podarila stavbo, v kateri ima prostore Muzej. Nekaj prostorov so s tem dobili in marljivi ljudje so iskali, zbirali in urejali, vendar se njihovo delo ni moglo pokazati, ker je vedno zmanjkalo sredstev, da bi muzej uredili tako, da bi bil odprt za obiskovalce. Zbrano gradivo so naši muzealci že večkrat razstavili na občasnih razstavah in v spominu nam je še razstava razvoja usnjarske obrti in več razstav z dokumenti iz NOB.

Ze v jeseni lanskega leta so člani Muzejskega društva izrazili željo, da bi v letošnjem jubilejnem letu odprli tudi v Tržiču Muzej in s tem stopili vstrec z drugimi kraji v Sloveniji. Velikokrat so romale prošnje sem in tja, da bi stranke, ki stanujejo v prostorih Muzeja, preselili drugam, vendar so prošnje počasi reševali in še sedaj ena stranka zaseda tako potrebne prostore. Muzejsko društvo se tolaži z obljubo, da bo tudi ta zadnji problem, zaradi stanovančev, v štirih mesecih rešen.

Ko je lani Bombažna predilnica in tkalnica praznovala 75-letnico obstoja, so odprli v Muzeju tekstilni oddelek, ki je že na ogled.

Kaj vse pa bi bilo v našem Muzeju?

Najprej je tu zgodovinski oddelek, ki prikazuje razvoj Tržiča kot naselja. Tu so zbrane prve listine o našem mestu pa vse gradivo do druge svetovne vojne. Prikazana je vloga Tržiča v svetu, vsa literatura o Tržiču, v tem oddelku se spoznamo z znamenitimi našimi možmi in s kulturnimi znamenitostmi našega kraja.

V posebnem oddelku je zbrano gradivo o razvoju industrije in obrti, prav tako pa so urejene čev-

ljarska, usnjarska in kosarska delavnica, ki je v Germovki.

V Muzeju imajo tudi knjižnico, ki je nekakšen zamek študijske knjižnice, ki naj bi se iz nje razvila. Tu so zbrani tudi vsi klišiji o Tržiču in vrsta časopisov.

Kar pa je prav posebno pomembno, je to, da se naši muzealci trudijo, da bi ohranili dokumente o naši narodnoosvobodilni borbi in vse to prikazali mladini. Odločili so se, da bodo v letu obletnice vstaje odprli tudi oddelek NOB in končno odprli Muzej. Občinskemu ljudskemu odboru so predlagali, naj sprejme za to ustanovo proračun 1.600.000 dinarjev in s tem denarjem bi kupili vitrine, svetlobna telesa in drug material, ki je potreben za ureditev muzejske zbirke. — Dokumentarnega gradiva o NOB

imajo dovolj in bi oddelek lahko uredili do Tedna muzejev, ki bo v oktobru.

Prav v zadnjem času pa se je Muzejskemu društvu ponudila še izredna priložnost, na ponudbo jim je Monga, stavba v neposredni bližini Muzeja, v kateri je bila stara barvarna (Monga pomeni barvarno). V Kranju bi dobili tudi originalno mongo iz leta 1740, ki bi jo postavili v Mongo, če bi jo dobili. To bi bila izredna pridobitev za tržički Muzej in na celem kompleksu bi imeli zbrane zgodovinske znamenitosti Tržiča.

Res, že zadnji čas je, da odpremo Muzej, saj bomo s tem pridobili pomembno vzgojno ustanovo, ki bo v pomoč našim učencem pri nazornem pouku in poneša bo glas Tržiča po svetu. Muzej bo ohranjal tudi vse dokumente današnje dobe in s tem skrbel, da bomo našim zanamcem ohranili značilnosti današnjega razvoja in naše dobe. VE

Revija pihalnih orkestrrov je lepo uspela

Letošnje leto je postalo zelo plodno v pogledu prirejanja raznih kulturnih, zabavnih in podobnih prireditvev, tako domačih kot tujih ansamblov. — Čutiti je dokaj močno odjugo v tem pogledu, saj prejšnja leta razen šolskih prireditev ter DPD Svoboda in Glasbene šole ni bilo kaj dosti prirejenega, tako da je od časa do časa prevladovalo mrtvilo. Lep prispevek k ljudskemu izobraževanju prisreva tudi Delavska univerza, ki z zanimivimi in

aktualnimi temami predavanj privlači že dokaj lepo število stalnih poslušalcev. Na dlani je, da kulturno-prosvetno življenje vodijo vsak po svoji strokovni ovrreljivosti tako Delavska univerza, DPD Svoboda in Glasbena šola. Zato je obstoj in seveda se posebej finančna kot moralna podpora za vse te ustanove nujna in potrebna.

Še prav posebno koristne so razne revije, ki imajo velik vzgojni pomen, ki popularizirajo domačo in tujo umetniško ustvarjalnost. — Ne smemo prezreti tudi dejstva, da te prireditve obiskuje rada tudi mladina, kar je razveseljivo že zategadelj, da se tako poveča krog stalnega koncertnega občinstva.

Ena izmed zelo važnih tovrstnih prireditev v zadnjem času je bila *okrajna revija pihalnih orkestrrov*. Na tej reviji, ki je bila v soboto, 25. februarja ob 20. uri v dvorani Cankarjevega doma v Tržiču, so sodelovale naslednje godbe: Godba na pihala in Mladinski plesni orkester iz Kranja, Godbi na pihala iz Cerkelj in Tržiča. Ta prireditev je bila resnično prominentnega značaja, saj je sodelovalo preko 100 godbenikov. V tem oziru gre vse priznanje organizatorju DPD Svoboda kot tudi gostujočim društvom.

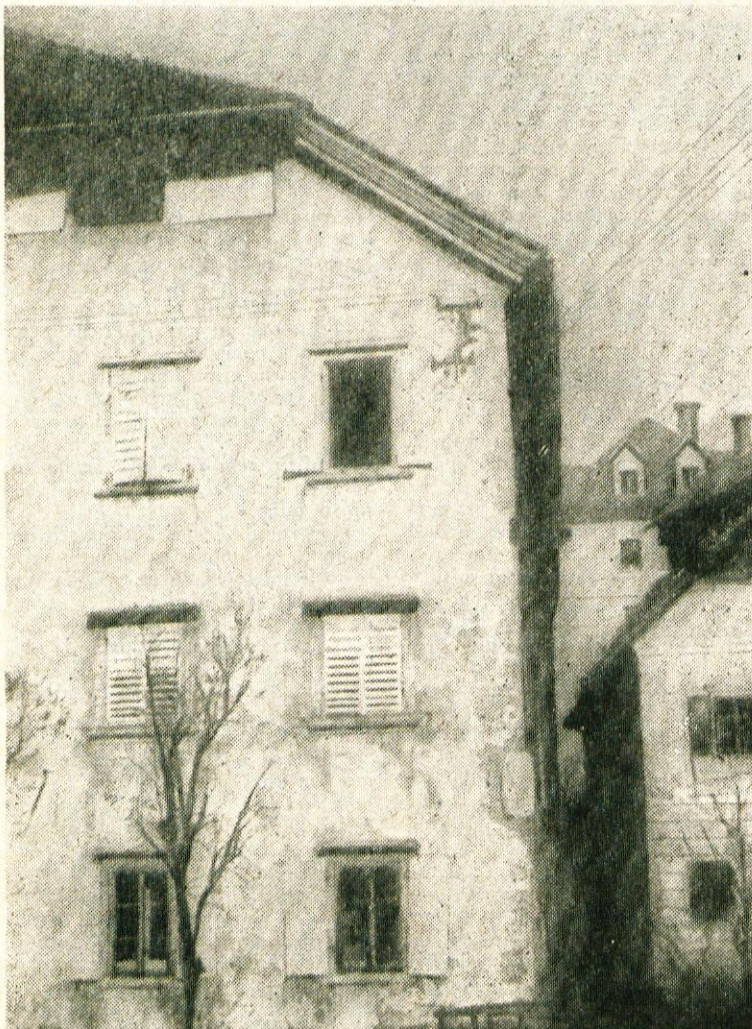
Pred začetkom koncerta je nastopajoče in prisotno občinstvo pozdravil v imenu DPD Svoboda tov. predsednik prof. Josip Rakovec. Z obiskom so počastili na reviji prisotni tov. Ludvik Starič, kapelnik godbe Ljudske milice, in tov. red. prof. AG Blaž Arnič iz Ljubljane, iz Kranja pa ravnatelj Peter Lipar, profesorji Pribošič, Fajon, Edo Ošabnik in drugi.

Za uvod je nastopil zelo lepo in živahno vigrani Mladinski plesni ansambel iz Kranja, ki je zaigral 5 zabavnih kompozicij. Njihovo igranje je upravičeno sprožilo pri poslušalcih spontan aplavz. Umestno je pripomniti, da večina teh sodeluje tudi pri godbi na pihala, kar je lep dokaz vzajemnega sodelovanja in naj taka plemenita gesta služi drugim za zgled. Čutiti je, da je ta ansambel v večjih in dobrih rokah sposobnega umetniškega vodje, tovariša Francija Puharja, ki vodi pravo politiko do sodelovanja tudi v društvenem pogledu.

Po tem ansamblu je nastopila cerkljanska godba na pihala, ki je pod vodstvom kapelnika tovariša Nikolaja Ignacijeva odigrala tri skladbe. V tem orkestru smo zasledili večinoma veterane — torej resnično predane ljudi, ki kljub dolgoternemu sodelovanju in starosti še vedno krepko držijo vajeti, da godba živi. S tem so omogočili, da nadaljujejo njihovo domačo — cerkljansko glasbeno tradicijo in krepijo kulturno življenje na vasi. — Takšni ljudje vsekakor zaslužijo priznanje, saj le-ti delajo iz čistega idealizma, so resnični privrženci glasbenih duhovnih dobrin in natanke ne more pasti senca »grabežljivosti na denar«, kot je to žal čisto primer pri raznih tako imenovanih »priznanih« plesnih orkestrih in se taki ravno iz teh razlogov nočejo vključiti v društva.

Posebno presenečenje je nedvomno vzbudil nastop domače godbe, ki jo sedaj vodi požrtvovalni mladi kapelnik tovariš Marjan Sajovic. Pod njegovimi vodstvom je godba odigrala dve skladbi in za uspešno izvajanje požela pri poslušalcih lep aplavz. — O strukturi in življenju godbene sekcije je bilo že precej povedanega v našem listu in sedaj ne kaže spet ponavljati. Potrebno pa je pritruditi, da so temelji že položeni za nadaljnji razvoj in procvit godbe in ji je treba vsestransko pomagati, tako kapelniku, kot godbi sami, da bo v prihodnje imela še boljše delovne pogoje, kot jih ima sedaj. Ne smemo prezreti dejstva, da bi bil nastop povsem onemogočen, če bi jim ne pomagala Glasbena šola s tem, da jim je dala na razpolago prostor, ker godba še sedaj nima svojega stalnega prostora. Vsekakor pa je to samo zasilna rešitev. Treba je tudi to vprašanje vendarle enkrat za vselej radikalno rešiti. — Pričakuje se od odločujočih občinskih organov, še posebej od Sveta za prosveto in kulturo, da to zadevo čimprej reši, sicer bo lahko v doglednem času spet prišlo do krize. Na reviji smo se prepričali, da je sedaj godba spet nared, lepo vigrana in nikakor ne kaže, da bi se ta problem reševal birokratsko.

Kot poslednja je nastopila kranjska godba pod vodstvom rutiniranega kapelnika tovariša Zdenka Motla. Pod njegovo večšo taktirko

Stavba, v kateri je muzej. Poleg nje je Monga

URNIK DELA V ZDRAVSTVENEM DOMU

Zdravstveni dom Tržič obvešča prebivalstvo območja Občinskega ljudskega odbora Tržič glede organizacije zdravstvene službe in delu splošnih ter specialističnih ambulant o naslednjem:

1. Splošna ambulanta št. 1 dela vsak dan nepretrgoma od 7. do 19. ure, ob sobotah pa dela od 7. do 13. ure. V tej ambulanti delata dr. Anton Martinčič in dr. Nada Mažgon izmenično.

2. Splošna ambulanta št. II (poglej rentgena) dela vsak torek in petek od 14. do 18. ure. V tej ambulanti delata dr. Anton Martinčič od 14. do 16. ure in dr. Andrej Robič od 16. do 18. ure.

3. Okulistična ambulanta dela vsak ponedeljek od 14. do 19. ure, v kateri dela dr. Valena Petrovič.

4. Rentgen dela vsak četrtek od 14. do 17. ure, kjer dela dr. Gorazd Gorjanc.

5. Rentgensko slikanje je vsak torek in petek od 16. do 18. ure, kjer dela rentgenski tehnik Mira Primožič.

6. Ginekološka ambulanta dela dvakrat tedensko od 14. do 19. ure, v kateri dela dr. Vida Košmelj. Ker ambulanta zaradi objektivnih razlogov ne dela ob določenih dnevih v tednu, dobijo pacientke predhodno obvestilo v dežjem dispanzerju in tudi vrstno številko.

7. UKV - aparat za obsevanje dela v ginekološki ambulanti vsak dan od 10. do 12. ure, po potrebi pa dela tudi pred 10. uro, če je zaradi pacientov to potrebno. Za obsevanje pridejo y poštev samo pacienti

je ta ansambel zaigral tri skladbe, od katerih je brez dvoma najbolj ugajala Suppejeva uvertura »Pesnik in kmet«. To je koncertno delo, ki terja od posameznika precejšnjo mero tehnične zrelosti. — Kranjska godba je vse skladbe odigrala vzorno, s presenetljivo zvočno skladnostjo in izklesano dinamiko. Kaže, da pri tem umetniškem ansamblu sodeluje lepo število mladih godbenikov — celo nekaj pionirjev smo zapazili. Instrumentalni sestav je zelo zanimiv, od tod tudi takšna čudovita zvočna plastičnost, saj so imeli v svojem sestavu vključenih precej saksafonov. Leti dokaj zmanjšajo rezkost in trdost tona trobil. Pozorno oko gledalca tudi ni moglo spregledati, da je v tem ansamblu bila zastopana tudi ženska godbenica. — Vsekakor je sestav takšnega pihalnega orkestra za nekatere novost, medtem ko drugod, posebno v drugih državah, kot v Italiji, to že davno prakticirajo. — Pohvalno je, da je ravno kranjska godba na Gorenjskem ali pa še celo v večjem okolišju prva korenito reformirala sestav godbenikov na sodoben — moderen način, ki je vsekakor privlačnejši. Dirigent kot ansambel je bil nagrajen z obilnim aplavzom.

Za zaključek revije sta združeni godbi, kranjska in tržiška, zaigrali dve skladbi pod taktirko sposobnega domačega kapelnika, tovariša Marjana Sajovica. To je bil nov prispevek k obogatitvi tega koncertnega večera, saj je ta sestav zvenel dokaj pompozno, mogočno in veličastno.

Revija je bila resnično lepa manifestacija poustvarjalnega dela kranjske in tržiške občine in bi bilo zaželeno, da bi take prireditve bile vsekakor deležne večje pozornosti, saj žal tokrat dvorana ni bila do kraja napolnjena.

po naročilu zdravnika, ki jih zdravili.

8. Športna ambulanta dela vsak petek od 18. do 19. ure v splošni ambulanti št. I.

V tej ambulanti dela dr. Nada Mažgon.

9. Šolska ambulanta dela v dežjem dispanzerju, Tržič, Našičeva 9 vsak dan od 7. do 9. ure, kjer dela dr. Vladislav Martinovič.

10. Ambulanta za bolne predšolske otroke dela vsak dan od 9. do 13. ure v dežjem dispanzerju Tržič, Našičeva 9, kjer dela dr. Vladislav Martinovič.

11. Posvetovalnice za otroke delajo: Tržič — vsak ponedeljek in sredo od 14. do 16. ure; Križ — vsak 1., 2. in 4. torek v mesecu od 14. do 17. ure; Kovor — vsak 3. torek v mesecu od 14. do 15. ure; Lom — vsak 1. četrtek v mesecu od 14. do 15. ure; Leše — vsak 2. četrtek v mesecu od 14. do 16. ure; Jelendol — vsak 3. četrtek v mesecu od 14. do 16. ure; Podljubelj — vsak 4. četrtek v mesecu od 14. do 15. ure.

Posvetovalnica za žene dela vsak petek od 14. do 18. ure v ginekološki ambulanti.

V vseh poslovalnicah dela dr. Vladislav Martinovič.

12. Splošna zobna ambulanta dela dnevno po 10 ur, v kateri začasno dela samo zobar Maks Ošabnik. Poleg tega pa dela v tej ambulanti honorarno v ponedeljskih in četrkih po 5 ur zobar Franc Zupančič iz Radovljice. Pacienti za to ambulanto so naročeni po urnem času. Za nudenje prve pomoči, pa je določen čas vsak dan od 9. do 10. ure in od 15. do 16. ure.

13. Šolska zobna ambulanta dela začasno vsak torek in četrtek od 7. do 11.30 ure, v kateri dela honorarno dr. Marinka Krajnc. Tudi za to ambulanto so otroci naročeni po urnem času.

Da je zagotovljeno nepretrgano strokovno delo izven delovnega časa, je uvedeno v Zdravstvenem domu nočno in nedeljsko delo. Nočno delo traja vsako noč od 19. do 7. ure naslednjega dne, ko ambulante ne delajo, nedeljsko delo in delo ob državnih praznikih pa traja od 7. do 19. ure preko dneva. To delo opravljajo vsi zdravniki službujoči v območju OblO Tržič izmenično po terenu in v splošni ambulanti št. I, bolničarke Zdravstvenega doma pa v ambulanti.

Zato naprošamo vse državljane, da v bodoče upoštevajo redni delovni čas posameznih ambulant in posvetovalnic, ker v nasprotnem primeru otežkočajo nemoteno delo.

Zdravniške obiske in nujno zdravniško pomoč ob neugodah je naročati v splošno ambulanto na telef. št. 250 ob vsakem času ali direktno zdravniku, ki je dotičnega dne dežurni. Priimek in ime dežurnega zdravnika je vsak dan objavljen pri vходу v splošno ambulanto in na reševalni postaji. Prevoze z rešilnim avtomobilom naročate na reševalni postaji na telefonsko številko 222 ali 04. Rešilna postaja izvrši prevoz samo po nalogu zdravnika.

V zadnjem času je vedno več primerov, da državljani naročajo hišne obiske tudi neopravičeno, posebno ob večernih in nočnih urah, ob sobotah in nedeljah. V bodoče bodo morali prizadeti državljani take obiske sami plačati Zdravstvenemu domu, kakor tudi stroške prevoza zdravnika. Zdravniki, ki take obiske izvršijo ugotavljajo, da so pokli-

Javna dražba

Občinski ljudski odbor Tržič razpisuje v smislu 3. člena Uredbe o prodaji stanovanjskih hiš iz splošnega ljudskega premoženja (Uradni list FLRJ, št. 17-101/53) in Uredbe o dopolnitvi Uredbe o prodaji stanovanjskih hiš iz splošnega ljudskega premoženja (Uradni list FLRJ, št. 31-264/53) in Odloka LOMO Tržič o prodaji stanovanjskih hiš iz splošnega ljudskega premoženja na javni dražbi (Uradni list LRS, št. 43-500/53)

javno dražbo stanovanjskih hiš, mlina in žage iz splošnega ljudskega premoženja

1. Tržič - Koroška cesta 32 - enonadstropna hiša z mansardo, ocenjena na	1.025.000
2. Podljubelj, h. št. 16 - Spičkova guba - ocenjena na	785.000
3. Bistrica, h. št. 112 - enonadstropna stanovanjska hiša z mansardo - ocenjena na	4.870.000
oziroma:	
A. a) stanovanje v pritličju - ocenjeno na	415.000
b) stanovanje v visokem pritličju - ocenjeno na	1.715.000
c) stanovanje v I. nadstropju - ocenjeno na	1.715.000
d) stanovanje v mansardi - ocenjeno na	608.000
e) kletni prostor - ocenjen na	407.000
B. Drvarnica - ocenjena na	152.000
C. Vrtna ograja - ocenjena na	166.000
D. Sadno drevje - ocenjeno na	9.500
E. Stavbišče je ocenjeno po 200 din za 1 kv. meter	
4. Podljubelj - bivša Ankeletova žaga:	
a) stanovanjska hišica h. št. 24 - ocenjena na	122.000
b) žaga in skladišče - ocenjeno na	150.000
c) lesena dovodna raka - ocenjena na	18.000
d) stavbišče z žago v izmeri 200 kv. metrov - ocenjeno po 100 din za 1 kv. meter	
e) dvorišče v izmeri 469 kv. metrov - ocenjeno po 30 dinarjev za 1 kv. meter	
f) premičnine so ocenjene naslednje:	
1. Polnojarmenik - Teichert & Sohn - ocenjen	66.000
2. Krožna žaga - ocenjena na	2.000
3. 30 žaganih listov - ocenjeni	30.000
4. 2 krožni žagi - ocenjeni	1.600
5. Dinamo AEG-Union - ocenjeno	8.000
6. Francis turbina - ocenjena na	10.000
7. Usnjen jermen - ocenjen	3.000
8. 2 osovini od transportnega vozička - ocenjeni	880
9. 66 tm tračnic - ocenjenih	8.712
10. Razno drobno orodje - ocenjeno	1.000
Skupaj premičnine	131.192
5. Retnje - »Smukov mlin«	
a) Mlinsko poslopje s skladiščem - ocenjeno na	559.000
b) stroji in oprema - ocenjeno na	511.500
Skupaj	1.070.500

Pred začetkom javne dražbe mora kupec položiti varščino v višini 15 odstotkov izklicne cene, ki se sme uporabiti za dopolnitev poslednjega obroka kupnine. V petnajstih dneh po podpisu kupne pogodbe mora kupec položiti četrtino kupnine, preostali del pa v dveh enakih obrokih, v dveh mesecih, po podpisu kupoprodajne pogodbe.

Vknjižba lastninske pravice in druga opravila, ki so v zvezi s prodajo stanovanjskih hiš, so oproščena taks - všteti sodne takse in prometni davek. Kolikor pa bi nastali stroški pri delitvi parcel ali drugih opravilih, nosijo stroške kupci.

Borci, ki so sodelovali v NOV od leta 1941, 1942, 1943, družinski člani borcev, ki so padli v NOB, vojaški vojni invalidi in izseljenci-povratniki, lahko kupijo stanovanjsko hišo na obroke.

Javna dražba bo v sredo, dne 19. aprila 1961 ob 9. uri, v prostorih pisarne Občinskega ljudskega odbora Tržič.

Komisija za prodajo stanovanjskih hiš iz splošnega ljudskega premoženja

cani na dom brez potrebe in bi se za lažja obolenja prizadeti lahko zgledali v splošni ambulanti, kjer je nepretrgano ambulatno, nočno in nedeljsko delo.

V bodoče želimo, da državljani vlagajo pritožbe, ki jih imajo zaradi zdravstvene službe direktno na Zdravstveni dom, ker je za rešitev pritožb bolnikov in ostalih državljanov pristojen upravnik in upravni odbor zavoda. Pritožbo vložite takoj, ko jo ugotovite. Le na ta način bo Zdravstveni dom lahko takoj seznanjen o morebitni nepravilnosti prizadetega zdravstvenega delavca pri izvrševanju zdravstvene službe.

Zdravstveni dom Tržič

MARLJIVI ALPINISTI

Pred tednom je bil sestanek alpinističnega oddelka Planinskega društva, kjer so razpravljali o nalogah v letošnjem letu. Sklenili so, da bodo kočo na Šiji podrli, ter s tem materialom zgradili drvarnico in shrambo za smuči na Kofcah. Tu so tudi določili tekmovalce, ki bodo zastopali tržiško GRS na smučarskem tekmovanju v Kranjski gori.

Pavel Janežič

šport • šport • šport • šport • šport • šport • šport

NAŠ JOŽE ŠLIBAR SVETOVNI PRVAK

Vsakoletne prireditve na velikih skakalnicah pritegnejo zanimanje vse javnosti, saj tu pokažejo vse svoje znanje najdrznejši športniki. Letos je bil na vrsti Oberstdorf. — Naše zastopstvo: Jože Šlibar, Marjan Pečar in Jože Langus je odgovorilo, da bi častno zastopalo domovino graditelja prve velikanske Bloodka na tem velikem tekmovalju. Spremljale so jih naše želje: postavite nov jugoslovanski rekord in vrnite se zdravi!

Ze prvi dan je prišla iz Oberstdorfa senzacionalna vest — Jože Šlibar je skočil 131 metrov in postavil nov jugoslovanski rekord. — Veseli smo bili ter nestrpnost čakali drugega dne. Radio in vse svetovne časopisne agencije so sporočale: 23. februarja ob 13.41 je prvič človek poletel več kot 140 metrov, Jugoslovčan Jože Šlibar je skočil 141 metrov in postavil nov svetovni rekord v smučarskih poletih.

Vsi odlični tekmovalci so se v naslednjih dneh trudili na vso moč, da bi izboljšali Šlibarjev rekord, vendar zaman.

Ime Jožeta Šlibarja bo ostalo zapisano v zlati knjigi rekorderjev na velikankah.

Nanj smo ponosni vsi občani tržiške občine, saj je Jože naš rojak in se ga še marsikdo spomni, kako je pred leti poskušal svoje znanje na skakalnici pri sv. Jožefu.

Iz Podljudelja

Občni zbor Rdečega križa

Pred nedavnim je bil v Podljudelju dobro obiskan občni zbor Rdečega križa. Pred uradnim delom zbora je sestra Jelka iz ambulante BPT predavala o škodljivosti alkohola in o njegovem vplivu na človeka, potem pa je predsednica, tov. Kavarjeva prebrala poročilo o delu te organizacije v preteklem letu. Upravni odbor je svoje naloge prav dobro izvrševal.

Na zboru so sklenili, da bodo organizirali več krvodajalskih skupin in pripravili več predavanj ter sprejeli v organizacijo še več vaščanov. Tare jih le vprašanje večjega prostora, ker ljudje zelo radi prihajajo na poučna predavanja, pa največkrat nimajo za to prostora.

A. K.

Prvi občan tržiške občine, Jože Šlibar, je postal svetovni prvak! — Jože! V dolgi vrsti čestitk, se pridružujemo tudi vsi prebivalci tržiške občine in ti kličemo še veliko takih uspehov!

Uspehi Križaja in Dornika

Letošnje XVI. prvenstvo Jugoslavije v alpskih disciplinah, ki je bilo pred nedavnim na Jahorini, je

Velik in razveseljiv uspeh naših sankočev v Bohinju

19. februarja je bilo v Bohinju veliko tekmovalje delovnih kolektivov v sankanju, ki se ga je udeležilo preko tri sto tekmovalcev delovnih kolektivov z navadnimi in tekmovalnimi sanmi. Pri tem so sankoči opazili, kako malo razumevanja imajo za to športno panogo nekateri odgovorni ljudje, kar pa je še posebej žalostno, celo nekateri športniki, ki se bavijo z drugimi vejami športa.

Udeležba naše ekipe je spot uspeša zaradi pomoči BPT, posebno pa tov. Ivana Valjavca. Tudi šoferju Nandetu gre zahvala, ker je sankočje tako potrpežljivo čakal, saj so tekmovali od osmih zjutraj pa vse do pol štirih popoldne.

Tekmovali so člani iz BPT, Peko, ZLIT, Kos in srpov in Preskrbe. — Kje pa so bili tekmovalci iz tovarne Runo, Pilarne in Lepenke?

Nekaj rezultatov:

Tekmovalne sanmi: Med sto tekmovalci je Milan Česen zasedel odlično šesto mesto.

Navadne sanmi — članice: Štefka Klemenc, Peko, 2. mesto; Anton-

pripravilo ponovno prijetno presenečenje. V izredno hudi konkurenci sta veterana Peter Križaj in Ludvik Dornik osvojila najvišji mesti v zaključni razvrstitvi. Tako je Križaj zasedel v veleslalomu odlično tretje mesto, medtem ko je bil Dornik četrti. V slalomu je Dornik branil naslov najboljšega Jugoslavana in se uvrstil na drugo mesto, Križaj pa na četrto. Križaj je v olimpijski kombinaciji zaradi solidnih voženj v vseh treh disciplinah osvojil drugo mesto.

Po državnem prvenstvu na Jahorini je Smučarska zveza Slovenije določila reprezentanco, ki bo predstavljala Slovenijo na mednarodnem tekmovalju v Avstriji. To bo standardna ekipa Ljubelja iz Tržiča. (iv)

Veleslalom pod Storžičem

V nedeljo, 19. februarja, je bil pod Storžičem 10. jubilejni tradicionalni veleslalom usnjarske in usnjarsko predelovalne industrije pod pokroviteljstvom Vladimira Peraiča, direktorja tovarne Runo in Rina Simonetija, direktorja tovarne Peko.

Tekmovali so tekmovalci iz devetih kolektivov.

Rezultati: 1. Vili Logar, Kranj, 2. Andrej Jerman, Plamika Kranj, 3. Stane Stanovnik, Gumijevi izdelki, Ljubljana.

Ekspno je zmagala tovarna Peko Tržič v postavi: Kavar, Sušnik in Kališnik. Pavel Janežič

ja Meglič, BPT, 3. mesto; Marjeta Tišlar, BPT, 4. mesto, itd.

Navadne sanmi — moški: Albin Valjavac, BPT, 1. mesto, Aleš Ahačič, BPT, 2. mesto, Franc Meglič, Peko, 3. mesto, itd.

Dvosedi: Ahačič—Ahačič, BPT, 1. mesto; Zaplotnik—Meglič, BPT, 4. mesto, itd.

V ekipnem prvenstvu je zmagala ekipa Bombažne predilnice, druga je Zelezarna Jesenice in tretja ekipa Peko.

To je bilo veliko slavje Tržičanov in skrbeti moramo, da prehodni pokal še drugo leto pride v Tržič. —N.—N.

Kramarjev smuk pod Storžičem

V spomin na padlega smučarja in planinca Kramarja so planinci in Smučarski klub organizirali tradicionalni Kramarjev smuk na strmih pobočjih Storžiča, ki se ga je udeležilo veliko tekmovalcev, razveseljivo pa je posebno to, da je bilo na tekmovalju mnogo pionirjev in mladincev. Najboljši tekmovalci v posameznih razredih so bili:

Alpinistični odsek: Vinko Švab, Franc Primožič, Janko Krmelj in Drago Štefe;

Planinci: Peter Križaj, Vili Logar, Jože Krmelj in Matevž Lukanc;

Starejši mladinci: Janez Dovžan in Rudolf Terovsky;

Mlajši mladinci: Janez Lajbacher, Matija Kramar in Ivan Primožič;

Pionirji do 10 let: Neško Meglič, Marjan Štamcar in Bojan Zaletel;

Pionirji od 10 do 12 let: Blaž Klemenc, Branko Klemenčič in Miloš Primožič;

Pionirji od 12 do 14 let: Vinko Brezar, Silvo Selko in Alojz Lavseger;

Pionirke: Eti Kurnik, Majda Sitar in Mija Veljkovič.

ZAHVALA

Komunalni banki okraja Kranj se iskreno zahvaljujemo za električni harmonij, ki nam ga je podarila kot nagrado za uspešno izvedeno akcijo varčevanja v letu 1960.

Pionirji osnovne šole heroja Grazerja v Tržiču

ROŠTVA • SMRTI • POROKE

ROJENI: Dušan Bodlaj v Pristavi, Darja Bizjak v Bistrici pri Tržiču, Janez Zaletel, rojen v Tržiču, Jožica Dolinar, rojena v Tržiču.

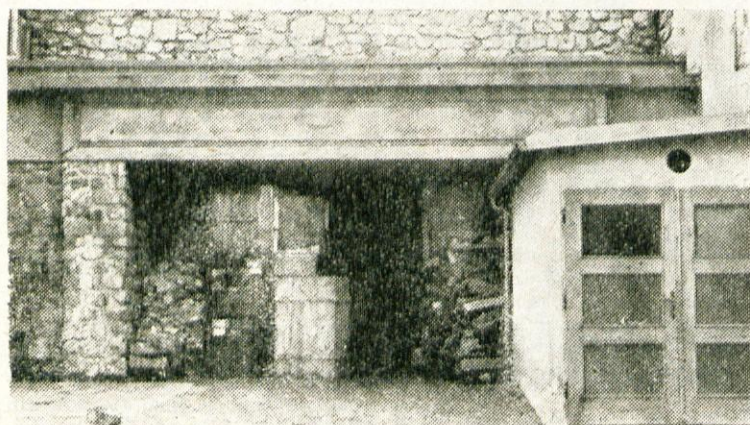
POROČENI: Pavel Sajovec, delavec in Alojzija Mavc, delavka, oba iz Slapa; Jožef Gjergjek, delavec iz Poznanovcev in Emilija Hrvatina, delavka iz Pristave; Janez Jesenko, posestnik iz Žiganje vasi in Marija Vindišar, poljedelska delavka iz Tenetiš; Franc Pavlin, kmetijski tehnik in Dora Peternel, študentka iz Bokalc; Janez Šlibar, mizar iz Kovorja in Marija Napret, predilnica iz Podljudelja; Jožef Kavar, posestnik in Ljudmila Golob, delavka, oba iz Čadol pri Tržiču; Franc Oman, pleskar iz Tržiča in Stefanija Stangel, delavka iz Tržiča; Franc Grandovec, uslužbenec iz Križev in Ivanka Nakani, uslužbenka iz Retenj. Anton Donoša, tovarniški delavec iz Rogaševcev in Mihgela Hočevar, tovar. delavka iz Slapu.

UMRLI: Marija Jerman, rojena Jerše, upokojenka iz Tržiča; Marija Mokorel rojena Olip, gospodinja iz Tržiča; Franciška Mokorel, rojena Ažman, osebna upokojenka iz Tržiča; Uršula Primožič, roj. Jereb, preužitkarica iz Bistrici pri Tržiču; Ana Permozar, rojena Udir, gospodinja iz Žiganje vasi.

Upokojenki, stari približno šestdeset let, nudim brezplačno stanovanje za to, da bi mi vsaj malo postregla, ker sem sama onemogla upokojenka.

Informacije dobite v pisarni Društva upokojenecv.

NAROČAJTE IN KUPUJTE
TRŽIŠKI VESTNIK.
KMALU BO TEDNIK!

Vhod v zaklonišče je nemogoč. Zaboji, drva in opeka so zadelali vrata. Kaj če bi prišlo do nenadnega bombnega napada?